1973 பிப்ரவரி 6]

இணைப்பு 2

[281ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

[21—8—1972 அன்று 214-ஆம் எண். உடுக்குறியிட்ட வினாவைத் தொடர்ந்து கேட்ட துணை வினாவிற்கு அளித்த விடையைச் சரி செய்து மாண்புமிகு (அரிசன நல) அமைச்சர் அளித்த விவர அறிக்கையைக் காண்க.]

பர்மா அகதிகளின் குடும்பத்தினர் கிராமப்புறப் பகுதிகளிலும் நகர்ப்புறப் பகுதிகளிலும் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக நிதியுதவி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றுக்கு இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்திய அரசு ஏற்பளித்துள்ளவாறு, நிதியுதவியளிப்பதற்காக வரையறுக்கப்பட்ட உச்சவரம்புத் தொகைகள் பின்வருமாறு:—

(a) கிராமப் பகுதிகள்

i வீட்டு மனைக்காக	ரூ. 200 (கடன்)
ii வீட்டு மனையை மேம்படுத்துவதற்காக (துப்புரவு, உட்புறச் சாலைகளைச் சமன்படுத்துதல், வடிகால் வசதி, சிறு பாலங்கள் குடிநீர் வழங்கல்) ...	ரூ. 600 (மானியம்)
iii வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காக	ரூ. 1,250 (கடன்)
மொத்தம்	ரூ. 2,050
	ரூ. 1,450 (கடன்)
	ரூ. 600 (மானியம்)

(C) நகர்ப்புற பகுதிகள்

i வீட்டு மனைக்காக	ரூ. 600 (கடன்)
ii வீட்டு மனையை மேம்படுத்துவதற்காக (துப்புரவு உட்புறச் சாலைகள் சமன்படுத்துதல், வடிகால் வசதி, சிறு பாலங்கள் குடிநீர் வழங்கல்)	ரூ. 1,500 (கடன்)
iii வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காக	ரூ. 2,000 (கடன்)
மொத்தம்	ரூ. 4,100 (கடன்)

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS ASSEMBLY

[1973 பிப்ரவரி 6

கிராமப் பகுதிகளில் வீட்டு நிலத்தை மேம்படுத்துவதற்காக ஒரு குடும்பத்திற்கு மானியமாக ரூ. 600 இந்திய அரசு வழங்குகிறது. இத்தொகை இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது. திரும்ப வசூலிக்கப் படுவதில்லை. கிராமப் பகுதிகளிலும், நகர்ப்புறப் பகுதிகளிலும் வீடு கட்டுவதற்காக அகதிகளுக்கு வழங்கப்படும் கடன் தொகை முழுவதை யும் இந்திய அரசு ஏற்கிறது. இத்தொகை அகதிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படத்தக்கதாகும். தகுதியுடைய விண்ணப்பதாரர்களுக்குக் கடன் வழங்க போதிய நிதி வசதி இல்லாமை காரணமாக இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் இடர்பாடு ஏதும் இருப்பதாகத் தகவலேதும் இதுவரை அரசின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட வில்லை.

ஆயினும், தற்போதுள்ள கட்டளைகளின்படி, அகதி ஒருவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகையை ஏதாவதொரு காரணத்தை முன்னிட்டு வசூலிக்க இயலாதபோது, அந்த விரயத்தை இந்திய அரசும் மாநில அரசும் 3:1 என்ற வீதத்தில் (இந்திய அரசு 75 சத வீதமும் மாநில அரசு 25 சதவீதமும்) ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இத்தகைய நேர்வில் விரயத்தொகை முழுவதையும் ஏற்றுக்கொள்ளு மாறு இந்திய அரசுக்கு இவ்வரசு எழுதியுள்ளது.

The Government of India have sanctioned a scheme for giving financial assistance for construction of house in rural and urban areas by the families of repatriates from Burma. The ceilings fixed for the financial assistance as approved by the Government of India as follows :—

(a) Rural areas.

	RS.
(i) For homestead plot (Loan)	200
(ii) For development of homestead land (clearance, levelling internal roads, drains, culverts and water-supply) (Grant) ...	600
(iii) For construction of house (Loan) ...	1,250
Total ...	2,050

Loan Rs. 1,450.

Grant Rs. 600.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 பிப்ரவரி 6]

(b) *Urban areas.*

	RS. Loan
(i) For homestead plot	600
(ii) For development of homestead land (clearance, levelling internal roads, drains, culverts, water supply and street lighting, etc.)	1,500
(iii) For construction of house	2,000
Total ...	4,100

A sum of Rs. 600 per family is sanctioned by the Government of India as grant for development of homestead land in Rural areas. It is granted free and is not recoverable. The entire amount of loan granted to the repatriates for housing purpose in rural and urban areas is met by the Government of India and is recoverable from the repatriates. No difficulty has been brought to notice so far an implementing this scheme for want of adequate funds to provide loan for all the eligible applicants.

However, according to the instructions now available in cases where the recovery of the loan issued to a repatriate is not possible for one reason or other, the loss has to be borne by the Government of India and the State Government in the ratio 3 : 1 (75 per cent by the Government of India and 25 per cent by the State Government). The Government have addressed the Government of India to bear the entire losses in such cases.

APPENDIX III.

[*Vide foot-notes on page* 281 .]

[Address by the Governor of Tamil Nadu.]

Hon'ble Members of the Legislature,

I deem it a pleasant privilege to welcome you all to this joint session of the Legislature.

2. I consider it my duty to refer, at the outset, to the grievous loss suffered by the State in particular and India as a whole, on the demise of Thiru C. Rajagopalachari, affectionately known as